

A HOLLÓ

A 105 SZ. KANADAI MAGYAR ÖREGCSERKÉSZ CSAPAT HAMILTONI
HUNYADI MÁTYÁS MUNKAKÖZÖSSÉGE

HUNGARIAN OLD SCOUTS - MATTHIAS HUNYADI WORKSHOP
42 JUANITA DRIVE, HAMILTON, ONTARIO, CANADA, L9C 2G3

Ha nem születtem volna is magyarnak,
E néphez állanék ezennel én.

Mert elhasított, mert a leelhalgyottabb
Minden népek közt a föld kerekén.

10 SZ.

1984 december 31

Hamilton újból derekasan kivette részét a munkából. Résztvettünk az iskolatábortól kezdve a Vezetőképző Táborokon keresztül, az európai vendégekről való gondoskodásig mindenben. Még a nyugatkanadai cserkészek oda-vissza szállításáról, ellátásáról is gondoskodtunk, - mellékfoglalkozásként.

Az Ökørsütés, egy hetes - az ítéletidő diktálta - eltolódás után is igen jól sikerült, június 24.-én.

Az idő most sem ígérkezett ideálisnak, mert három óra előtt felhőszakadás volt, de tíz perccel később kisütött a nap. Csak este tíz óra után kezdődött a vízözön. Így gyönyörű napsütésben sütöttük a disznóhússá változott ökröt.

A program első pontja egy rövid megemlékezés volt, az első hamiltoni magyar cserkészcsapat megalapításának harmincéves évfordulójáról. A csapat volt parancsnoka és parancsnokhelyettese: Szabó Imre s Schmidt Marci, a leányörs egyik vezetője: Magyaródy Rózsi és az öregörs vezetője, Magyaródy Szabolcs voltak jelen a régi gárdából. Két másik tag közül Szamosvári Jenő későbbben érkezett. Szücs Béla pedig csak pár percig maradt. Igyekeztünk másokat is felkutatni, de nem kísérte sok siker fáradozásunkat. Máskor majd előbb kezdjük a szervezést.

A H.H.R.F. felkérésére levelet irtunk Duray Miklós ügyében a cseh követnek. Ugyancsak levelet irtunk az oláh követnek a megölt Pály plébános és a bebörtönzött Borbély Ernő, Buzás László és Visky Árpád ügyében is. A leveleket mindenki aláírta, kivéve azokat, akik Erdélybe vagy a Felvidékre készülnek látogatóba.

Schmidt Marci bá' faragásaiból kiállítást rendezett. Célja annak bizonyítása volt, hogy a nyugatombavonulással nincs vége a produktivitásnak, csak fel kell rá készülni. Az általa felajánlott diszkulacs kisorsolásának jövedelmét 23.70 dollárt, szűkös anyagi állapotunk feljavítására ajándékozta. Hálás köszönet érte.

A hússütésben és a krumplisaláta elkészítésében Magyaródy Rózsi, Lőrincz Mária, Lampert Cili, Magyaródy Szilvia, Karikó Lili, Márton Józsi vettek részt. Minden finom volt.

Vacsora után az igen vegyes és gyakran változó összetételű futbalcsapatok óriási küzdelmére került sor. Voltak olyan válságos pillanatok amikor mindkét bajnokcsapat vesztesre állt. Végülis mindkét csapat győzött... A játékosok közül mindenki kitűnt, de leginkább Hegedüs Sandy szenzációs kapuvédelmével, Janovics Olgi csontzenével aláfestett stoppolásaival. No még Karikó Laci, akit mintha már láttunk volna valahol játszani...

Estefelé tábortűzhöz gyülekeztünk. A nóta körbejárt, mindenki sorra került. Közben Erdős Béla ámitotta el a fiatalságot a Toldy egyik énekének elszavalásával. A tábortűznél újból feltűnt Chilla és Nagy páterek óriási népdalkincse. Nemcsak azokat a dalokat tudták, amiket mi kezdtünk el, hanem olyanokat is kezdtek, amelyeket csak kevesen ismertek közülünk.

Végülis köszönetet kell mondanunk Butty Ferinek és Erzsikének a szíves vendéglátásért. Viszontlátásra jövőre. Valószínűleg 85 június 23-án.

— — / — —

Ami az előző számunkból kimaradt:

C S E R K É S Z B A L .

Április 28-án rendezték meg a 27/59-es cserkész csapatok bálját. A Szt.István hall nagytermét megtöltő közönségnek nagy és felejthetetlen élményt nyújtott a cserkészek táncsoportja. Kisebbség, nagyobbak váltották egymást, színes népviseletben, más és más vidékek táncait adták elő nagy szakértelemmel és vidám lelkesedéssel.

A nagyszerű vacsora idei rendezői: Pinczel Éva és Istvánov Márta, kitűnő munkát végeztek.

A cserkészbál már hagyományosan, az év legsikeresebb báljai közé tartozik. A jövedelemből fedezik a csapatok jelentős kiadásait: tábori felszerelés, szállítás, vezetőképző taábordijak stb. Ugyancsak ebből fedezik a Magyar Cserkész Szövetség európai körútjára indulók fele repülőjegyének a költségeit. Erre az útra, minden huszonegy évét betöltött, segédtiszti táborot végzett cserkészvezető jelentkezhet. A jegy másik felét s a tábordíjat a jelentkező maga fizeti.

E körútnak a fontossága a négy kontinensen működő cserkészcsapatok vezetőinek magyar közösségi szellemének kialakításában rejlik. Éltre szoló barátságok és együttműködési lehetőségek fejlődnek ki Dél Amerika, Észak Amerika, Európa és Ausztrália fiatal magyar vezetői között. Hamiltonból eddig közel húszan vettek részt ezen a körúton a katolikus és a református csoportokból, - részben a cserkészbálok résztvevőinek a segítségével.

Schmidt Marci bá' átadott jónéhány cserkész tárgyú cikket és más memorabiáliát megőrzésre, illetve a Magyar Cserkész Szövetség számára. Köszönjük szépen a cserkész történelem e fontos dokumentumait.

Lezajlottak a vezetőképző táborok is. Fillmorei cserkészparkot újból birtokukba vették az őzek, nyulak s az ég madarai. S a természet újból megkezdte elvesztett területének visszahódítását. Jövőre újból nyírhatjuk a fűvet, írhatjuk a cserjét. Reméljük a sok autokerék nyomát is eltünteti a legyőzhetetlen természet.

A négyszázötven cserkész, vezető, előadó is szétszéledt a világ négy tája s sok országa felé.

Az utolsó európaiak is átrepültek az oceánon szeptember 16-án s máris tervezik jövő évi visszatérésüket.

Az európai vendégeink.

Európából népes csoport érkezett az idén:

Kölley György cscst.	Nagy Miklós
András Imre Dr. SJ.	Pilinszky Katalin
Ayker Eszter	Rácz Tibor
Bokor Julia	Rottár Gyula
Csomay Marianna	Sipos Tibor rev.
Elek László	Sipos András Dr.
Hód Elemér Dr.	Sipos Gyopár
Hód Elemérné	Sipos Irisz
Holler Katalin	Sipos Sziringa
Kiss Kornél	Steinbach Tamás
Kondorosi Emőke	Szántó Christine
Konthur Bertalan Dr.	Szépvolgyi Róberta
Konthur Mária	Varga Tünde
Lukács Károly	

A vendégeink elosztásával minden évben nehézségeink vannak. Nem azért, mert nincs elég vendéglátó Hamiltonban. Ellenkezőleg, több van, mint vendég. Ezenkívül a vendégek rendszerint négyesével, ötösével szeretnének lakni, nem pedig egyedül. Ezért van az, hogy sok vendégszerető barátunknak nem jut egy sem, máshol pedig ötösével szoronganak.

Hálás köszönetünk: Kardos Gézáék, Márton Józsefék, Magyaródy Zabolcsék, ifj. Seregélyes Márton, Németh István, Dr. Szőke Lászlók, Fülöp Gyuláék, Hegedüs Ilonka, Jankura Akosék vendéglátóknak.

Köszönet mindanzoknak, akik a fuvarozásban részt vettek: Jankura Akos, Fülöp Gyuszi, Seregélyes Marci, Márton Edit, Karikó Laci, Fodor Gyuláék, LamperthCili és még sokan mások.

Külön köszönet jár LamperthZolinak, aki sok értékes szabadnapját áldozta fel, hogy a buszt vezesse. Kaszubival kezdte majd Fillmore, Toronto, Niagara Falls, Rockton ingajáratok következtek.

Mozgalmas napok voltak. Augusztus 8-tól kezdve, szeptember 16-ig, nem sok megállás volt. Bulik is voltak. Az elsőt augusztus 20-án tartottuk a Butty Farmon, Peri bá és Erzsike jóvoltából. 27-én Jankura Akoséknál, majd 29-én LamperthZoliéknál folytattuk a tömegjeleneteket.

Torontóban három napot töltöttek vendégeink. Ott Göcsei Rita s lányai ügyködtek, Szabó Laci közreműködésével. Nagyszerű - Ritáéktól megszokott szervezés volt.

A Montreal - Quebec - Ottawa kirándulást a Herédi Pistáék intézték. Az is kitűnően sikerült. Ottawában többek között a Beregszászi házaspár is szorgoskodott a látogatókkal.

Az első csoport augusztus 26-án indult útnak Európa felé, s szeptember 16-án az utolsó három vendég búcsúztatása után, Hamilton visszazökkent a régi kerékvágásba.

Viszontlátásra 1985 augusztusában!

A CSERKÉSZ AHOL TUD SEGIT.

Jankura Baba, más, sok elfoglaltsága mellett valahogyan talál időt a szegények megsegítésére is. Már jó ideje bekapcsolódott a televízióból és újságokból ismert Teréz Anya akciójába. A gyűjtött élelmiszereket és más anyagot a szervezet központján keresztül juttatják el a Karib tenger szigetére, Teréz Anya utasításához híven. Az összegyűjtött anyag nagyobb részét a cserkészek adják össze.

KARÁCSONY EST A MAGYAR HÁZBAN.

December 23-án rendezte nagyszerű karácsonyi megemlékezését a Klub. A 27/59-es cserkészek nagyszerű betlehemezése vezette be a műsort. A betlehemesek Seregélyes Marci vezetésével, már az évek során megszerzett rutinnal adták elő szép számukat. A Klub fiataljai - kik között cserkészek is voltak természetesen - szép kis álmjelenetet adtak elő. A műsor fénypontja természetesen az ajándékkiosztás volt. A mikulás apó sorra vette apraja nagyját. De míg a fiatalok ajándékot kaptak nemeget egy jó adag magyar beszédre való buzdítást, a nagyok inkább botot kaptak a tenyerükre. Főként azok, kiknek gyermekei nem beszélnek szép nyelvünkön. Isten áldja meg a mikulást: Vörös Sándort érte. A rendező Gulmár Gusztáv volt. A cserkészeket Pap Árpád külön, egyénenként bemutatta a közönségnek.

LamperthCili és Zoli megkapták az Ontário tartomány kétszázéves fennállásának emlékére ütött emlékérmét, amelyet a köz érdekében kifejtett távékenységért adtak - mások ajánlására. Szívvel gratulálunk Cilinek és Zolinak, akik nemcsak közöttünk ügyködnek, de Burlingtonban helyi közösségi munkát is végeznek. Jól esik, ha az újságokban a magyarok dicséretét is lehet látni néha.

Figyelhetnének azonban mi magyarok az ilyen ajánlási felhívásokra, mert mások is vannak közöttünk, akik az ilyen kitüntetést megérdemelnék. Minél több magyart tüntetnek ki, annál jobb.. ingyen hirverés. Tartsuk nyitva szemünket a jövőben.

Aláírásgyűjtés.

A Holló 84 júniusi számában jelentettük, hogy a Csehszlovák hatóságok Duray Miklóst újból fogságba vetették. Az oláhok is fokozott ütemben üldözik, kinozzák, verik, bebörtönzik véreinket és sokat megöltek vagy öngyilkosságba kergettek közülünk.

A Hungarian Human Rights Foundation felhívására mi is levelet irtunk mindkét megszálló ország követségének. A leveleket 378, illetve 375-en irtuk alá. Az aláírók zöme a Szt.István és Kálvin János egyházak, a Hamiltoni Magyar Kultur Központ, az Erdélyi Kör, az Irodalmi Kör és az Öregcserkészek sorából kerültek ki. Ezenkívül a Torontoi Magyar Házban is aláírták sokan az ivateket.

Ez azonban távolról sem elég. Sokezer sem, nemhogy háromszázhetvenöt. További aláírások gyűjtése érdekében az alábbi levelet tettük közé néhány újságban/köszönet a Magyar Elet, Kanadai Magyarság és a Nyugati Magyarság kiadóinak és szerkesztőinek/:

Az öregcserkészek levélírási akciója az üldözött

MAGYAR KISEBBSÉGEK VÉDELMEBEN.

Nemrégiben az erdélyi és felvidéki szervezetek felhívására leveleket irtunk a csehszlovák és román nagyköveteknek, Duray Miklós, ft.Pálfi Géza, Borbély Ernő, Buzás László és Visky Károly ügyében. A levelekhez többszáz aláírást csatoltunk.

A cseh és román nagykövetségeken kívül, másolatokat küldtünk a kanadai külügy- és külkereskedelmi minisztereknek, a magyar minisztertanácsnak, a PEN American Centernek és az Amnesty Internacionálnak.

Ez szép akció volt, de távolról sem kielégítő. Szeretnénk tehát e fontos tevékenységet más városokra is kiterjeszteni.

Tudjuk azonban, hogy rengeteg lelkes honfitársunk nem járatos idegennyelvű, s a nemzetközi diplomácia követelményeinek megfelelő hangu levelek megírásában. Ezért szívesen elvállaljuk a kész, általunk megfogalmazott levelek kipostázását az igénylők részére.

Feladatunk így csak az aláírások gyűjtésére szorítkozna. Aláírásokat gyűjthetünk személyes látogatással, magyar misék-istentiszteletek, ünnep ségek, vacsorák, gyűlések, összejövetelek alkalmával, valamint munkahelyünkön, más nemzetiségűektől is.

Megelégszünk egy iv - 20 aláírás - beküldésével is, de ha lehet, sok ivnyi aláírást kérnénk.

Egy-egy nagyobb magyar városból 10-20 aláírásgyűjtő jelentkezését is boldogan elfogadjuk, csak arra ügyeljünk, hogy egy ember csak egyszer írja alá a levelet.

Itt az alkalom, hogy az elcsatolt területeken élő üldözött magyar testvéreinkért folyó harcban személyesen is részt vehessen.

Jelentkező levelében, kérjük, írja meg teljes nevét, címét és telefonszámát. Címünk:

Hunyadi Mátyás Öcs. MK
42 Juanita Dr.
Hamilton, Ont.
L9C 2G3

Az eredmény - két /2/ jelentkező: Molnár János /Toronto/ és Kovács Károly /Creemore/. Nehéz elképzelni, hogy csak két lelkes munkása akadna az erdélyi és felvidéki magyarok ügyének. Inkább a vállalkozó kedv hiányzik. Vagy talán mindenki a másokra vár? Legalább mi, cserkészek ne várjunk a "másikra". Megkérek minden öregcserkészt - rovert: Torontóban, Montreálban, Vancouverben, Londonban, Calgaryban, Edmontonban, vagy bárhol is legyenek, gyűjtsenek aláírásokat. Magyar ünnepeken, bálokon, összejöveteleken, istentisztelet - misék után. Gyűjtőlevelet szívesen küldünk.

A KIHAGYOTTAK.

A Holló majd minden számában előfordulnak kihagyások. A kéziratot többen átolvassuk, kijavítjuk, s olvassuk, soroljuk a neveket. Minden erőfeszítés ellenére több alkalommal előfordult, hogy "mindenkit" felsoroltunk, de a megjelenés után döbentünk rá, hogy pontosan azok maradtak ki a felsorolásból akik pedig igencsak rászolgáltak a megemlékezésre. Így fordult elő, hogy az évek folyamán Jankura Baba, Pusztai Lászlóné, és Seregélyes Marci nevét hagyatta ki a nyomda "ördöge", egy egy listából.
Fogadok, hogy most is kimaradt valaki...

NEGYVEN ÉV UTÁN.

A második világháború hősi halottairól nem volt szabad megemlékezni. Hivatalosan elítélték a háborút, tehát őket is bűnösöknek nyilvánította a rendszer. "Miért nem születtek át a "felszabadítókhoz", hangzott a vádló kérdés. A magyar nép fogcsikorgatva nézte az orosz emlékműveket, amelyeket oly sebtében, a még romokban lévő ország emelt a "felszabadítók" parancsára.

Most oly sok év után lassan de fokozódó eltökéltséggel kezdik magán-erőből felépíteni a második világháború hőseinek emlékműveit. ASZÁR, Komárom megyei községben, Jászai Mari szülőfalujában, SIMON ISTVÁN nevű egyszerű parasztember, termelőségvetkezeti elnök, országgyűlési képviselő emelt, főként saját költségén, elsők között, egy emlékművet. A főtéren nem adtak helyet, így a katolikus temetőben állította fel. Isten áldja meg érte.

DEBRŐDY GYÖRGY SEGÉDTISZT EMLÉKEZETE.

A Magyar Szárnyak adott hírt v. DEBRŐDY GYÖRGY szkv. repülő százados haláláról. Nemcsak az egyik legeredményesebb magyar vadászrepülő /huszonhat légi győzelem/, hanem a veszprémi piarista csapat segéd-tisztje is volt. Nem láttam nevét az öregcserkész névsorokban, tehát egyike volt azoknak, akik számunkra elvesztek. Pedig maradandó nyomot hagyott volna cserkészjeink magyar lelkében, ha táború mellett meghallgathatták volna egy autentikus második világháborús hős beszámolóját, történeteit. Helyszüke miatt csak egy fél oldalt közölhetek a Magyar Cserkész 1944 augusztus 15-1 számából, izelítőnek!

Debrődy hadnagy itt... Debrődy hadnagy ott...

Számtalan riport jelent meg Debrődy Gyurkáról. Egyik kevésbé ismert riportot közöljük itt, amelyik a „Magyar Cserkész” XXV. Évfolyam 23. számában, 1944. augusztus 15-én jelent meg. (Vasváry József gyűjteményéből.)

Egy idő óta errefelé minden vadász repülő fegyvertényt vele hoznak vonatkozásba. Megesküsznek rá, saját szemükkel látták, hogy ő szórta szét a veszprémi vár fölött támadó angolszász gépeket, ő lötte le a négymotorost, ami a város határában lezuhant, az ő gépét lötték le a közeli téglagyárnál, s most összeégett testtel a kórházba került.

...Mint Koszter atya Lurkója, a csiki hegyek kis embere, mindenhol ott van, ahol szükség van rá s a néphit szinte titokzatos hőse avatja.

Azonnal felhívom a kórházat, de ott nem tudnak róla semmit. Senkit sem hoztak be a légi csata után.

E helyett (á lá Lurkó!) ő maga személyesen topan be, mint a piarista cserkészcsapat segéd-tisztje, hogy volt parancsnokának is jelentse:

— Megtettem kötelességemet. Élek.

— Mutasd csak, hol égtél meg! — keresem rajta a légi csata emlékeit.

— Sehol. Itt a jobbarcomon megpörköltöttem, de az alig látszik... Bár közel álltam hozzá, hogy füstölthüs legyen belőlem. Gépem már égett, lángolt, mire földre értem, sűrű füst és láng vett körül, s alig tudtam kinyitni a kabintetőt...

— S mondd Gyurka, ez hányadik légi győzelmed volt!

— A mai négy motorossal együtt húsz gépet lőttem le biztosan. Valószínűleg ma egy másikat is lelőttem, de az nem biztos, hogy elpusztult, mert dugóval szállt le. Épp ezért nem is jelentettem. Mert a cserkész „feltétlen igazatmond”. Ez pedig csak „feltételes”. Ha megtalálják a roncsait, hát akkor az enyém volt.

Úgy hallom, hogy ő a legeredményesebb magyar vadászrepülő, neki van legtöbb légi győzelme. Napilapok, a „Magyar Szárnyak” sokszor irtak már róla. Társai meg úgy hívják: „A magyar légierő első számú géppusztítója.” Tény, már hatszor lötték le úgy, hogy gépe elégett, kétszer orosz terület fölött is. S ő mégis itt áll előttünk, épségben, mosolyogva. Ördöge van, — mondják róla.

Öt éve érettségizett itt. Második éve, hogy elvégezte a kassai akadémiát (főcserkészünk nem vallott szegényt vele, hogy pártfogásba vette ezt a tanító-gyereket, mikor elesett a vármegyei alapítványtól, s vele együtt a reménytől, hogy élete vágyát megvalósítsa) s máris tele van a melle kiténtetésekkel. Szeretném a tábort előkészületeket végző cserkészek számára megmutatni, de ő szerényen összehúzza gallérját. A tűzkeresztén kívül ott csillog a magyar érdemrend lovagkeresztje, az ismételt kormányzói dicséret elismerés bronz és ezüst Signum Laudis az I. és II. osztályú német vaskereszt. Az arany vitézségi érmet is emlegették neki, de azt mondja, hogy ahhoz ő még szürke kis hadnagy, hogy megkaphassa.

Ha valakit érdekel a rendkívüli érdekes folytatás, rendelje meg a Magyar Szárnyak 1984-es kiadását:

HUNGARIAN AERO MUSEUM
775 Chesterton Avenue, Oshawa, Ontario, Canada, L1H 3J5
Telefon: /416/ 725-1814.

Kontra Éva st.

Élete zenitjén szólította magához az Úr a londoni /Ontario/ csapatunk parancsnokának feleségét és munkatársát, Kontra Tamásné, Évát. Parancsnokainkat, tisztjeinket nem kell dicséernünk magunk között. Mindannyian tudjuk mennyi idő, gond, erőfeszítés, aggodalom, munka, a sötétséggel való küzdelem a csapat szervezésének, vezetésének az ára. Csak azt remélem, hogy a kívüllők is tudják ezt, és értékelik Éva önfeláldozó munkájának jelentőségét.

A szertartáson megjelentek: Magyaródy Szabolcs a M.Cs.Sz., Kende Zsuzsi (férjével és kisbabájával) az V.kerület, Farkas Agi, Farkas Marika, Balatoni Ferenc a torontói csapatok, Jankura Akos a hamiltoni csapatok, Lampert Cili és Zoli a hamiltoni öregcserkészek képviselőitében, valamint Szentmihályi Karla. A közelmúltban Kende Zsuzsi /a kisbabával/ egy hetet töltött Kontraéknál, segítve, ápolva Évát. Igyekezvén megkönnyíteni földi szenvedésének utolsó napjait.

Nota bene: A szertartást a Canadian Forces Base templomában, két magyar cserkésztiszt pap: Bóday Jenő S.J. és Molnár Miklós S.J. és két angol tábori pap celebrálta két nyelven. Természetesen Tamás /aki a kanadai hadsereg őrnagya/ bajtársai is megjelentek, teljes díszben, feleségeikkel. Cserkészeink a magyar és kanadai zászlókkal álltak díszőrséget. Alig hihető, hogy hasonló eset a világ bármely más hadseregének a kötelékében előfordulhatna.

Tisztelet és köszönet a kanadai hadsereg toleráns, megértő parancsnokainak.

"Dörömbölni kell, azonnal és szüntelenül...
 hogy végül ne csak döngjön, de törjön is be az az ajtó."

Nemzetpolitikai gyakorlat:

Illyés Gyula

K É T A D O M Á N Y .

A Kanadai Magyarok Szövetsége bejelentette, még májusban, egy Magyar Tájékoztató Iroda szervezését. Az iroda, az Ottawában, májusban kezdődő Emberi Jogok Konferencia delegátusainak tájékoztatására irányul. Erre a munkára óriási szükség van, mert a magyar kormány vagy nem tud, vagy nem akar az erdélyi, felvidéki, kárpátaljai, délvidéki magyarok emberi jogainak védelmével foglalkozni. Ez a feladat tehát reánk, nyugaton élő magyarokra hárul teljesen. Irodát kell nyitnunk, gépirokat alkalmaznunk, memorandumokat, tájékoztató füzeteket, kell nyomtatnunk. Megbizottainkat el kell látnunk lakással, ételleléssel, közlekedési költségekkel, telefonnal. Delegátusokat kell vendégül látnunk. Angolnyelvű, magyartárgyú szakkönyveket kell ajándékoznunk a delegátusoknak. Ki tudja, mi más előre nem látható költségünk lesz még? Az előzetes költségvetés 40,000.- dollárt irányoz elő. Ez a kanadai magyaroknak még egy dollárba sem kerülne fejenként, ha mindenki adna... Persze kevesen adunk.

A Kanadai Magyarok Szövetsége és a Szabadságharcos Szövetség rendezésében megtartott november 2-i vacsora jövedelméből eddig összejött kb. 9,000.-- dollár. Hiányzik még 31,000. Azaz csak 29,500, mert a Hamiltoni Erdélyi Kör elnöke bejelentette, hogy 1,500 dollárt adnak e célra, ami ettől a lelkes kis szervezettől, az alkalomhoz illő óriási erőfeszítést jelent.

A második hamiltoni adomány szintén nemes célt szolgált. De nem a mi célunkat.

Köztudomást, hogy Steve Fonyo, magyar származású fiatalember, kinek a rák fél lábába került, Terry Fox nyomdokain fut végig Kanadán. Ugy mint tragikus sorsú elődje, ő is rákkutatásra gyűjt. Ennek a fiatalembernek a tiszteletére rendezett vacsorát egy magyar szervezet Hamiltonban.

A vitán felüli nemes célra 1,300 dollár jött össze, amit Mr.Fonyo kérésére a Cancer Societynek juttattak el.

Most csak az a kérdés, hogy a Duray Miklósok, a Borbély Ernők, Buzás Lászlók, Visky Arpádok a megölt Pálfi Gézák, s négy-öt millió, naponta megalázott, meghurcolt magyar testvérünk ügye a fontosabb, vagy a Mr.Fonyo által képviselt ügy. A Cancer Society sok millió kanadai s a kormány támogatását élvezzi. A Magyar Tájékoztató Iroda pedig néhány száz konok céltudatos magyar dollárjaiból próbál jövőt építeni. Melyik ügyet kell tehát segítenünk? Úgy mondják, hogy a pokolba vezető út jóindulattal van kiköveve. Legalábbis a magyar ut.

Reméljük azonban, hogy a Ft. Dr. Baksa Csaba cst. által felajánlott rendezvényen még többen vesznek részt s az 1300 dollárt messze túlszárnyalják. Hogy a pénzt az Erdélyi Körnek, vagy az Egyesült Magyar Alapnak adják át, édes mindegy. Az mindenképen a K.M.SZ. Magyar Tájékoztató Iroda pénztárába kerül. Reméljük, hogy e nemes kezdeményezést más szervezetek is követni fogják s Hamilton magyarsága arany betűkkel írja be nevét a nemzetünkért folyó küzdelem könyvébe.

GÁLA BÁL - 84.

November 10-én rendezte a Hamiltoni Magyar Bizottság a hamiltoni Gála Bált. Nyugodtan nevezhetnénk cserkészbálnak is, mert mindenki cserkész volt a rendezők között. A bál díszvendégei: Dr. GYALLAY-PAP Domokos a KMSZ elnöke feleségével, HIDY MARTA egyetemi tanár hegedűművész és a hamiltoni polgármester: R.M. MORROW a feleségével. A műsorvezető Dr.Fülöp Gabriella volt, aki angolul és magyarul is üdvözölte a díszvendégeket s jelentette be a műsorszámokat, a tőle megszokott biztonsággal s rutinnal.

Az est ünnepeltjei természetesen a debütánsok voltak, akik kis emlék jelvényt kaptak a polgármestertől.

Az elsőbálozók és kísérők:

Dorogi Edith	Jánosi Levente
Fuhrmann Linda Catherine	Tibay Richard
Kovács Nancy	Varga John
Lóth Judith	Fülöp Victor
Sási Judy	Kocsis Paul
Szarka Lisa	Kovács Alex

Az est sikeréhez nagymértékben hozzájárultak a palotás táncosok. akiket Magyaródy István, Zsuzsa és Magyaródy Sylvia tanítottak be. A táncosok:

Magyaródy Zsuzsa	Magyaródy István
Márton Edit	Seregélyes Márton
Karikó Lillian	Kovács János
Magyaródy Sylvia	Magyaródy Tamás

A bál rendezéséért és zökkenőmentes lebonyolításáért Magyaródy Sylvia és Karikó Lili érdemelnek dicséretet.

A hangulat családias és kitünő volt.

ÖREGCSERKÉSZ HIREK.

Örömmel értesültünk, hogy Csoboth Tamás cscst. öregcserkész rajt alakított San Franciscóban. Tamás kitünő szervező, így személye biztosíték a sikeres munkára. Telefonbeszélgetésünk alkalmával közölte, hogy az Öregcserkész Munkaterv feladatai közül a csapat és a központ támogatását választották. Más feladatokat a későbbiek során vállalnak. Az előzetes névsor így alakul:

Igazolt, de csapatmunkát nem végző cserkészvezetők:

Csejtey Judit tj.
Csoboth Tamás cscst.
Csoboth Tamásné cs.
Tárcy Tibor st.
Tóbiásné Vörös Katalin cscst.
Toldalagi Pál st.
Toldalagi Pálné cst.

Új öregcserkészek:

Csaplár András
Csejtey Béla
Magai Erzsébet
Herceg Tamás
Koltai Endre
Rácz Jenő
Schüeller Mihály

Miss Liberty.

Az egyik folyóiratban angolnyelvű cikken akadt meg a szemem. "Talpra Magyar!" a Liberty hölgynek szüksége van a magyar amerikai-saink segítségére!"

A cikk szerint az óriási szobor és Ellis Island javítása 230 millió dollárba kerül. Ennek az összegnek részbeni előteremtésére bizottság alakult. A felhívásra már, olasz, német, lengyel szervezetek jelentkeztek is. A cikkíró szerint nekünk magyaroknak is gyűjtést kell indítanunk. Többek között erre is...

Ez a felhívás vegyes érzelmeket váltott ki belőlem. A szándék jó, még ha a fontossági sorrendben egy kissé háttérbe is kerülne a gyűjtés megszervezése.

De... A Szoborbizottság nem volt túlságosan előzékeny a magyarsággal szemben eddig. Mielőtt egy huncut garast is adnának nekik, biztosítékot kellene kapnunk arra, hogy ez, a jövőben gyökeresen megváltozik.

Ugyanis néhány évvel ezelőtt, New York - New Jersey környékén utazgatván, Miss Libertyt is meglátogattuk. Gyönyörű időnk volt, jókedvűen csatlakoztunk a kirándulóhajóból kiözönlő tömeghez. Körüljártuk a szobor talpatát, felmentünk a kilátó teraszra. Beszélgettünk más, ujonanjött honfitársakkal, fényképeztünk, emléktárgyakat vettünk.

Jókedvünk csak akkor szünt meg, amikor a múzeumban, a "tipikus bevándorlók" üvegszekrényeinek sorában a "tipikus magyar bevándorlók" elé érkeztünk. Addig láttuk a lengyel, román, német, holland, olasz, "csehszlovák" bábukat, szebbnél, szebb himzett, jólszabott, gazdagon díszített ruhákba öltöztetve. Közvetlenül a magyarok előtt egy francia házaspárt bemutató kiállítás volt. Egy valódi párizsi tánc és hoppmester bársonyban, selyemben, csipkében, lakcipőben s még szebben felöltözött felesége képviselték a "tipikus" francia bevándorlót. A jámbor turista még az üvegen keresztül is érezte a parfüm illatát...

Ha valaki megcsömrőlött volna a francia dekadenciától, ellenméregért csak a szomszéd vitrin elé kellett állnia. Ott állt egy "tipikus Magyar" bevándorló pár, a legszörnyűbb, szürke darócruhában, bocskorosan. Nyomorultabb, ágrólszakadtabb figurákat még a törökmezszállta magyar Alföld mocsaraiban sem lehetett volna találni, nem hogy a múlt század kivándorlói között. Az "ázsiai betolakodott koldusnép", románok, szlávok, németek által terjesztett hírnök szimbólumaként állt ott a két szerencsétlen bábu.

Az amerikai tömegnek nyújtott kép világos: A franciák, németek, szlávok, olaszok hozták a kulturát, a magyarok a parasztjaikat küldték. A francia, angol prostituáltakról, bűnözőkről, a földről lezavart parasztról - akikkel ezek a népek benépesítették Amerikát - szó sem volt. Mint ahogyan szó sem volt a magyar bányászról, tudósról, katonáról, iparosról, mérnökről, orvosról, szőlő honosítóról, autótervezőről.

Ki intézte ezt így? Kik voltak a múzeum igazgatói, kurátorai, rendezői? Kik felelősek ezért?

A környékbeli magyarok nem szokták a Miss Libertyt meglátogatni? Vagy látták ugyan, de mástól várták a cselekvést?

Ha már a New York és New Jersey egyesületei, egyházai, klubjai nem tettek semmit jobb reprezentációnk érdekében, a környékbeli öregserkészek - roverek akciót kezdenének. Most van rá a legjobb alkalom. Amerika szeme a szobron van. S a miénk is a kiállításon. S ha már gyűjtésről van szó, szívesen adok egy szép erdélyi párnahuzatot - a kiállítás számára.

---/---

"SZERÉNY"KÉRELEM

Az ÖREGCSERKÉSZ FÜZET új kiadása, amely már lassan könyv számba megy, rövidesen nyomdába kerül. Azaz kerülne, ha volna rá pénz. Potom ezer dollárba volna hirtelen szükségünk. Ha netán valakinek a zsebében akadna egy felesleges ezres, szívesen vállalkoznánk annak a nyomdába szállítására. Persze apróbb cimeteket is elvállalunk....

J Ö V Ő N K Z Á L O G A

Sok cikket, tanulmányt irtak már az ifjúság magatartásáról. Rendszerint olyanok, akik nem értenek a témához, nem értik az ifjúságot. Hangjuk a bánatostól a gorombaságig terjed. Gyakran olyanok ostromozták gyermekeink magyar konyhanyelvét, akik csak angolul, németül, spanyolul stb. tudnak érintkezni csemetéikkel. Vagy úgy sem, mert még a befogadó ország nyelvét sem tanulták meg tisztességesen beszélni.

Néha mi cserkészek is tűz alá kerülünk. Azok a jó népek, akik elmulasztották gyermekeiket megtanítani édes anyanyelvünkre, tőlünk várnak, hogy heti két-három órában egy kis Arany Jánost faragjunk belőlük.

Sokan nem szeretik központi irányításunkat. Úgy érzik, az általuk szervezett és fentartott csapat tulságosan önálló. Úgy vélik, a vallásos/ifjúsági egyesületek könnyebben kézben tarthatók és irányíthatók, jobban szolgálják az egyház, magyar ház érdekeit. Sok helyütt még a táncsoportot is többre becsülik a cserkészethél, mert úgy vélik, azt ők irányítják. Előbb-utóbb felvesznek először olyan magyar származású gyerekeket, akik nem beszélnek szüleik nyelvét, aztán olyanokat is, akiknek semmi közük a magyarsághoz, de táncolni szeretnek. Kis idő múlva már nem beszél senki magyarul közöttük s a "kinti erkölcs" és norma befészkei magát. Egy szép napon sem CYO sem táncsoport nincs. A vasárnapi misék - istentiszteletek lassan angolosodnak, vagy portugálosodnak. Aztán a cégtáblát is le lehet venni.

Két olyan magyar templom sorsát érdemes megemlíteni, ahol végeredményben meghalt, vagy kihalóban van a magyar szó, mert féltékenységből, vagy félreismerésből kiüldöztek bennünket.

Clevelandban a Szt.Imre egyházközségben már csak hétközben van magyar mise, vasárnap csak angol. Egy pap van csak, aki úgy-ahogy beszél nyelvünket!

Furcsa, félelmes érzés, angolok, feketék között ülni a padban, ahová Arpádházi szentek tekintenek le, úgyérzem - keserű szemekkel. A színes ablakokon átszűrődő napsütés lilára festi a feketét, pirosra, kékre az angolt, ukránt. Azokon az ablakokon, amelyeknek az alsó sarkában Nagy Jánosok, Szabó Istvánok nevét olvassa a kevésszámú öreg magyar, akiket még onnan fog temetni a másnyelvű pap.

A gyönyörű gótikus oltár finom faragványai más emberek szemének fognak pihenést nyújtani a modern világ sivar betonsikjai ellensúlyozásaként. Régi mesterek elporladt kezeinek munkáját mások élvezik - ha van erre kapacitásuk.

Ennek a templomnak falai még húsz-negyven évig magyar imádságtól viszhangzottak volna, ha nem piszkálták volna ki onnan a cserkészcsapatot. A fiatalság elment, a templom magyar jellege megszűnt.

Hasonló folyamat indult meg egy kanadai városban, ahol évekkal ezelőtt a plébános választott elé állította a fiatalokat; vagy az ő ifjúsági szervezete, vagy a cserkészlet megszűnt, az ifjúsági szervezet is. Most a plébánia van soron.

Nyugodtan állíthatjuk: arányszámban számottevő ifjúsága csak annak a templomnak van, amely mellett cserkészcsapatok működnek.

Az is bizonyos, hogy majd minden feladatot a cserkészek, vagy cserkész nevelésű felnőttek látnak el, különösen akkor, ha kifelé kell funkcionálni. Hiszen az ország nyelvét is ők beszélnek kifogástalanul, jogrendszerét, szokásait ők ismerik. Nem mi. Tanácsos volna ezeknek a kezébe adni, a karácsonyi ünnepélyek rendezésétől az anyagi ügyek intézéséig mindent. Addig, amíg velünk vannak...

Megdönthetetlen bizonyítékul álljon itt Göcsei Rita és Zubrits Árpádné /Papp Zsuzsi/ rövid beszámolója a torontói Szt.Erzsébet plébánia ügyéről:

"Megdöbbenő volt a hír: eladták a Szent Erzsébet templomot! Igaz, hogy pár hónappal előtte a vélemény kutatás nagy százalékkal a költözés mellett szavazott - ez mégis hirtelen és váratlanul érintette az egyházközséget.

Már az elején látható volt, hogy nehézségek lesznek a püspökkel az új templom pontos helye ügyében. Az is látható volt, hogy ide komoly és intenzív tárgyalásokra lesz szükség, és ezekhez, mihelyst angolul kellene, egy fiatal csoport szervezése kell.

Egészen spontán alakult a csoport: rövidesen amiután Wall püspök úr bejelentette hogy elvan adva az egyházközség, és miután láttuk, hogy mennyire fel vannak háborodva az egyházközségi tagok amiatt az akkor ugy látszó "tehetetlenség" miatt. Jaschko Atya engedélyét kértük, hogy talán mi intézhessük a tárgyalást Wall püspökkel - mi, akik már itt születünk vagy itt nevelkedtünk.

Ambrosic és Wall püspökökkel voltak tárgyalásaink. Ezeket megelőzve, többször gyűlt a kis csoport és az egyházközségen belül a többi csoportoknak kérte véleményét.

Április 14-én történt a tárgyalás Wall püspökkel. Egy szombati nap volt, amelyen a püspök úr eljött egyházközségünkhöz, és három órán keresztül tárgyalt velünk. Előadtuk kéréseinket egy három oldalas "riport" alapján. Előadtuk egyházközségünk kérelmeit, és magyarázatot adtunk arra, hogy miért fontos a jó hely egyházközségünk részére. Minden meg lett tárgyalva, és ha más eredménye nem volt a gyűlésnek, legalább ösztön és tisztán ismertettük hogy nekünk mi a fő cél: egyházközségünknek egy jó helyet biztosítani.

Májusban megtudtuk az új helyet és mindannyiunknak nagy öröme volt a hírből. Nem tartjuk szerepünket nagyra vagy döntőnek ebben az ügyben. Sok minden közbejárult az elhatározásában. De ugyan akkor köszönetet mondunk a bizalomért, hogy ilyen szerepet adtak kezünkben egy kritikus tárgyalásban amely az egyházközség jövőjét jelentette. Sohasem éreztük meg életünkben azt, hogy a mi jelenlétünk és angol tudásunk különbséget tett volna bármilyen magyar vonatkozású ügyben. Nem is fontos, hogy mi volt a döntő a püspök úr elhatározásában; mert ez az eset által több fiatal összejött és rádőbben arra hogy mennyire fontos életünkben a magyar egyházközség. Ha más célt nem szolgált ennek a bizottságnak munkája, akkor ez önmagában elég volt.

És mi szerepe van a cserkésznek az egész ügyben? Nem hisszük véletlen volt, hogy a kis csoport cserkészvezetőkből állt, és mögöttük a többi cserkészek támogatása. Alkalmunk volt megint bizonyítani, hogy a cserkész nem csak a táborozásból áll - hanem sikerült kinevelni egy fiatalságot amely készen van komoly szerepet vállalni és megállja helyét az egyházközség és a magyarság fenntartásában.

Ma, új templomunk, plébániánk, és ifjúsági központunk szépen épül a Sheppard és Bayview környékén, és az ősszel nagy örömmel veszünk majd részt a felszentelésén.

Göcsei Rita
Zubritsné, Papp Zsuzsi "

Miután a fenti beszámolóból nem tűnik ki az ügy anyagi oldala, egy rövid magyarázattal kell kidomborítani a fiatalok teljesítményének óriási értékét: A torontói püspökség gazdasági hivatala, nyomasztó adósságainak enyhítése érdekében a régi templom eladási árának csak egy részét akarta egy új templomra költeni. A fiatal cserkész vezetők szíves munkájának eredményeképpen az új Szt. Erzsébet komplexum nemcsak minden igényt kielégítő tágas építmény lesz, hanem könnyen megközelíthető alkalmas helyen épül. Bár pontos számadatok nem állnak rendelkezésünkre, áldozatos munkájuk legalább egy, de valószínűleg két millió dollár többletet jelent. Göcsei Ritán és Zubrits Zsuzsin kívül, Zubrits Árpád, Zubrits Miklós, Benyó Edmond és Varga László vettek részt a tárgyalásokon.

Jó hír:

--/---

K Ö S Z Ö N E T

Hálás köszönetet Podor Ferdinándné Máriának, aki ezt a számot legépelt. Segítségét igen nagyra értékelem, mert munkájával lehetővé tette egy, a szokásosnál nagyobb terjedelmű szám kiadását.

Magyaródy Szabolcs

Az 1985 évi ottawai Emberi Jogok Konferencián résztvevő európai és amerikai országok kormánydelegátusainak felvilágosítására és meggyőzésére, a Kanadai Magyarok Szövetsége, Magyar Tájékoztató Irodát állít fel. E nagyszerű vállalkozás költségeire: könyvek, nyomtatványok, memorandumok, telefonok, közlekedés, irodafenntartás, stb. soktízezer dollár szükséges.

Ezt csak mi, kanadai magyarok adhatjuk össze: mi, Ön, barátai, ismerősei, rokonai.

Soha ilyen alkalma nem volt a magyarságnak a tájékoztató hirverésre és barátok szerzésére, mint most Ottawában lesz. E munkánkhoz most mindenünk van: kitűnő képzettségű képviselőink, helyi ismeretekkel rendelkező, sok nyelven beszélő, itt született fiataljaink, nagyszerű idegennyelvű történelmi, gazdasági, politikai, katonai szakkönyveink, kormányösszeköttetéseink, a óriási dokumentált anyag véreink szövegűiről, a magyar nép tervszerű pusztításáról.

Most csak pénzre van szükségünk. Az Ön adományára.
Kérjük, juttassa el adományát az alanti címre:

Erdélyi Kör
P.O. Box 6311
Station F
Hamilton, Ont.
L9C 6L9

Az adományokat a Magyar Élet és a Kanadai Magyarság lapokban nyugtázzuk. A husz dolláron felüli adományokra adómentesítő elismervényt adunk.

Hálás köszönettel

A HAMILTONI MAGYAR BIZOTTSÁG

Hunyadi M. Öcs. Mk.
42 Juanita Dr.
Hamilton, Ontario
L9C 2G3
Canada

Györfi Jenő